

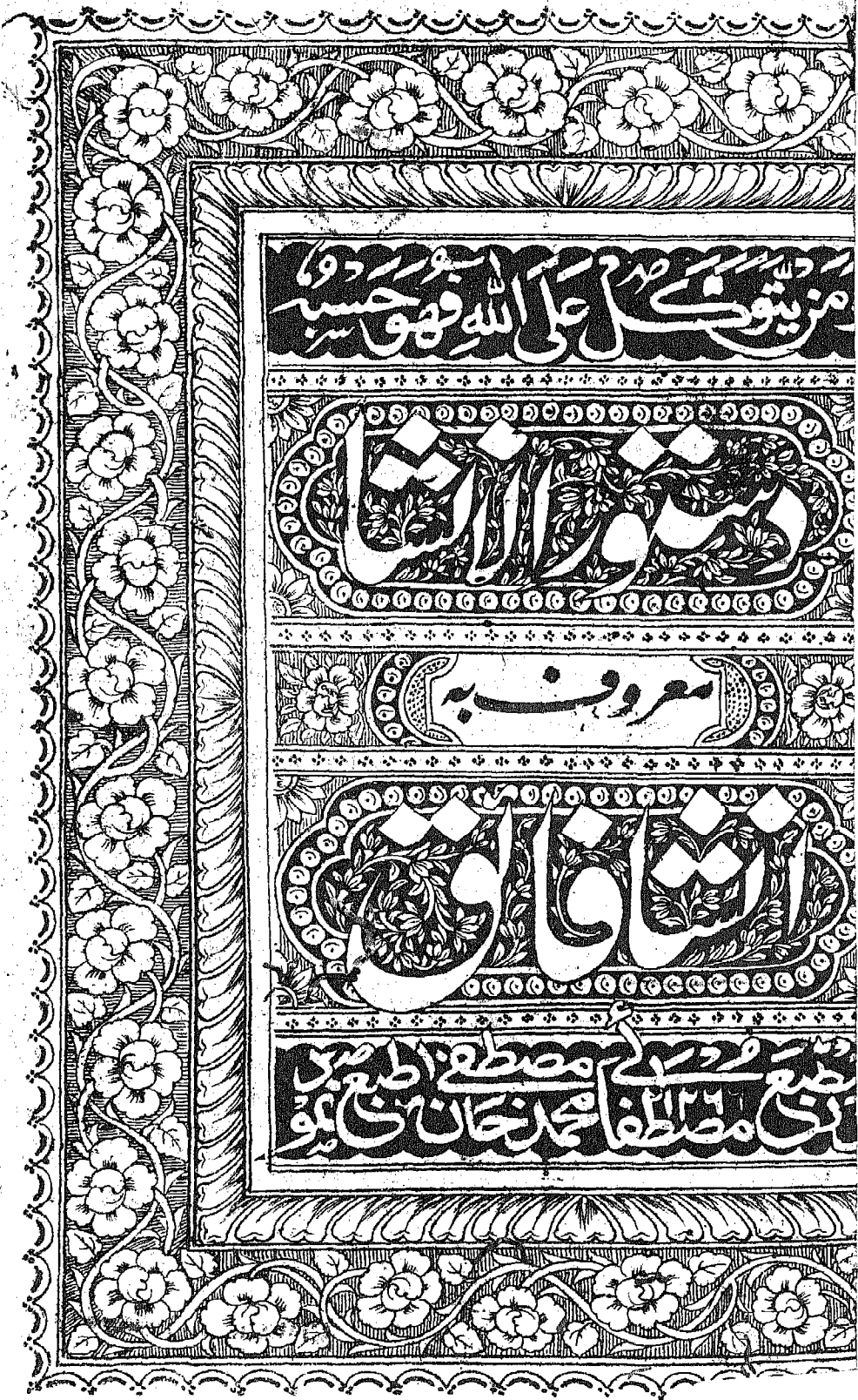
مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

وَمَا يُلْقِ الْأَنْزَارُ

بِشَيْءٍ إِلَّا هُوَ يُنَزِّلُ السَّمَانَ

فَيُمْطِرُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ بَنِي

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE13626

CHECK

بسم الله الرحمن الرحيم

سپاس قیاس قلمی را که قلم قدرت او و قلم هستی بر جزیره عالم گشته و تحت قلمی است
که نوینش در وجود اول و در نظر آخر علم است برافراشته اما بچنین کوید خوشترین
ارباب حقائق خادم الطلبة محققان که روزی و فصل فیض منزل نواب و الا جناب کریم
عیم الا شفاق نواب قاسم علیخان بهادری قیام جنگ دام قباله بقصای آب نوش و
وقت بود تقریباً آن عالی اصداریافت که صاحبزادگان بلند اقبال مابودلت در خطوط نویسی
ماید جاری نداشتند اگرچند القاب آداب و مکاتبات منشیانه بجهت مراتب بعد از
سلیس خاطر این آوازی رسم نمانده حال شسته آید بیفایده خواهد بود و لا حرم بطریق ارشاد آن
میگفت که سببی بر میان جانم و در اندک زمان مختصری ترتیب آدم و چون خطوطی برضوابط
موسوم به دستورالانشا گردانیدم **فصل اول** در تحریر القاب آداب که خردان بزرگان
فصل دوم در تبصیر القاب و آداب که بهر آن می نگارند **فصل سوم** در
القاب و آداب که بزرگان خردان رقم میزنند **فصل چهارم** در **فصل اول** در
و فاضل و غیره **فصل پنجم** در نوشتن بعضی خطوط ضروری و کاغذ شری
القاب و آداب که خردان بزرگان مینویسند القاب

جناب الفخر
مقامات است
صلح علیهم
روان و مبارک
منتخب است
قلب ای سب
خاطر است
کردن و جات
بر جنبه
صراح

و آداب سلاطین بنده کمترین عقیدت امین محمد امین بجناب فلک آفتاب از زمان
 عبودیت نشان حضور فیض کجور گهسان خود مملکت پناهی سلطنت و نگاه ناصیب غلام جهانباران
 آیات کشورستانی غره ناصیه ولایت و عظمت قره باصره ملت و شمت اورنگ نشین خلافت
 و جهان داری محفل آرامی است و مختاری سلیمان شوکت سکندر صلوات چراغ افروز دود و صفا
 فروغ دین قبال حضرت ظل سبحانی غرض میدارد مثال همت شمال مشرق حکام خدمت مطلقه
 اصدا عزت آمار نموده در بعضی مختار و وسیله تکریم خانه را و موروثی شد ایضا خیر خواه بکام
 ترقی طلب ارباب که از نفوذش سحر و عبودیت ناصیه حال استقبال را میب و فرین دار و محبت
 حاشیه بوسان بساط سلطنت و استا و گمان پانیه بر خلاف حضرت ظل الهی فرزند خورشید
 ایست پناه کا و بنام هم و معا و ن خاص عام کوکب سپهر طوط گوهر دریای عظمت و بخشش
 سلاطین و کجاست خستستان ملوک و می الا قدر مرقع احکام شریعت مزین بر سلطنت جلال
 مملکت و ولته عرض مطالب ضروری می نماید توقع عالم آرامی و طغرای کشور کشای یعنی و دولت
 جهان داری و جهان بینی حلول اجلال و نزول اقبال فرموده سعادت بر فلک رسانید ایضا
 بنده عقیدت کیش ارادت اندیش خاکسار جان شاد احقر العباد و اصغر الافراد و استیلا به قدر
 نشانه حضرت شاهنشاهی ظل الهی صاعد صاعد سلطنت و شهر یاری عارض معارج خلافت و جهان اند
 سلطان الا عظم مالک رقاب الامم گهسان خود حق پر و جبهت فی سلیمان سکوه بانی مراسم مرمم
 شاهانه موجود خوانین عوالم خرد و نه بارک بندگی سپهر دنیا نگه داشته شریف استیلا زبرد و شسته بخت
 خادمان خاص که مرجع همتات کا و بنام و مرکز امور خاص عام اند ملت منس میدارد فرمان و
 الا و مان بشرف صد و سعادت دارین بخشید ایضا آفتاب عالم تاب شهر یاری و
 کجاست شربت افروز جهان داری شهنشاه کیمیا پناه خورشید کلاه حدقه چشم دولت
 قاهره غره ناصیه خلافت بابر به باعث امن و امان خرد و بزرگ موجب درستی همتا و شرف
 خیر سلاطین عالی مرتبت و اسطیعت خاقانین ملت برتر افاق اقبال بود طالع و لایع با و در جهان شریف

در مملکت ناصیه
 مساوات دارد
 مجمع است
 بعضی نشان
 در عظمت
 در خجسته
 در کجاست
 در

نظاره بندگان بارگاه عالم پناه روشن و میرین بسیار دشوار و مشور لاسع النور کالو حی من السما نور
سینت و در کرامت آورد ارضاً ظلال اقبال و زافزون و فروغ کوکب سلطنت
زین ملک عرب و عجم خلاصه سلاطین معظم فرازنده را نیت فتح و نصرت و فروز و نصیب علوم و
خورشید سپهر مملکت ماه آسمان سلطنت واسطه العقیده شهابست و ایاکالت بمقدور
معبر کشاعت و سیالیت مدام بر مفاصل عالم و عالمیان تابنده و پاینده با آداب و ادب
که شیوه علامان موردی است بجا آورده بموقع عرض مجرایان حضوری و فور السور و سیار
القاب و آداب و زراعی عظیم الشان بوالا بخیل حضرت وزیر اعظم
و ستور المعظم مورد الطاف و عنايته نوبت نوازم تبه صفیاهی سنده زراعی بزم وزارت
افرازیه دان امارت ششمی خصال مریخ جلال التماس به برینه و سخاوت زاد کمینه انکه علامان
و حقیقه علی تضرع بر حکام پادشاهی مشعر بر او مظل الهی درود سینت آورد ایشا بجا
ارکان بارگاه و آسمان درگاه نواب زیر و الات به خورشید ابی مملکت پیرای بزم افروز
ارجمندی نکته اند و زخرو مندی وزیر الوزرای امیر الامرای قاعده و ان محفل شهر بار خورشید
آسمان کامکاری مخرن اسرار شاهی مطلع انوار ظل الهی معروض انکه غلام عقیده التیام
از خدمت ملازمان کرامی شخص حاصل کرده داخل محالات شد ایشا بنده خاکسباقت
شعار بود دل را بر قوم اوجیه ترقی دولت و صفی باطن رنقوش از دوا و مریت ان شیرین
مملکت تلمیسه سلطنت مدیو عهد و بند شورشاهام اولو العزم فلک التمام قوم دار و تقدیم
آداب غلامی ذخیره نیکنامی اند و ختم معروض میدارد ایشا بعض بساط بونبان حضوری
باریابان محفل فیض کجور سبب معظم امیر مکرّم عیت پرور انصاف گستره قریح مراسم عدل و
و او قانع بنیان ظلم و فساد و خان خانان به قریب خاقان یار و فادار سردار نامدار میرساند
ایشا بخدمت فیض حبت عمده الوزرای عظیم الشان زنده الامامی عالی مکان حجاب
لواهی وزارت صد نشین امارت حافظ مملکت ناصر سلطنت اراکام مجرم الامام نادر و ختم

استاد بک
عالمک زریه
و کلمه شند و ان
جاسته لاراد و ان
تویند

امیدار در پرتو انبیا جهان مطاع خوش شمع بر تارک اداوت کیشان پرتو کرمیت طفل کرمیت فکند
 القاب آداب دیگر امرای نامدار نواب نامدار قدرت قضاکت خلد الله
 دولت آداب نیاز و بندگی که شیوه بندگان جمعی است بجا آورده معروضه میارود اعزاز نامه خود
 فرجام ابواب کرمیت بر روی ملازمان دولت کشا حسب لام عمل خواهد آورد و ایضا
 مستطاب معالی القاب دایم اقباله آداب تسلیمات فدویانه تقدیم رسانیده عرض میدارد
 سرفراز نامه شجسته انجام و ساعت سعید اصدار عزت آورد و بطریق نفاست قلم فیض تو
 تواند گرفت ایضا ^{مستطاب} معالی القاب ^{مستطاب} معالی القاب ^{مستطاب} معالی القاب ^{مستطاب} معالی القاب ^{مستطاب} معالی القاب
 عجز گزاشته بر من مطلب میروار و کلدسته کستان اتصال یعنی نامه عزت و اقبال در دوا
 محض و زمان سعود و برادر است فرمود حسب الارشاد کرمیت خواهد بست ایضا نواب
 نامدار خداوند خدایگان زاده الله افضل خاک اقدام خدام درگاه و الاسریم چشم عبودیت
 نموده ملتزم سنیا نامه والا پروانه معالی در باب تردد محالات و امداد تقاوی سرفراز است
 حسب الارشاد سربو تجا و ز نخواهد کرد ایضا نواب نامدار پرتو مرشد خداوند نعمت
 سلامت چهره ارادت را از خاک عقیدت آبرو بخشیده التماس سیدار شفق خاص فیض
 درباره تقسیم تنخواه سوار و پیاده پرتو و دافکند نهی که رقمزده کلک جواب هر سلک شده افتاء
 الله تعالی بچنان بعمل خواهد آمد القاب و آداب دیگر خوانین روزگار
 خاصا و الاسانق بلبند مراتب ظلّه بعد ادای آداب بجهت سانی سده جاه و جلال معروض شد
 و مارنی گاه والا آنکدیا چهره دولت و اقبال پورو مینیت آمو مفاعت بخشید و لوح حضرت صفای
 یعنی کتاب عالی حضرت قدر افزای کترینان کردید ایضا خان صاحب کرمیت فرمای بنیادندان
 قدر افزای کترینان سلامت بعد تقدیم تسلیم عبودیت که طریقه ملازمان فدویت شعار است
 معروض باد و صحنه فضل و کمال به نزول فیض شمول مهابات گوناگون عنایت فرمود ایضا
 خان صاحب و الا نشان فیع المکان سلامت پیش از راضیه فرسای عبته عظمت و اقبال

بعضی باریان چنانچه در سیرت خطاب به سیمینت مضمون و کتاب عظمت مشون کاتبی
 الشما و نزول جلال فرمود **ایضا** خان صاحب خداوند نعمت غریب پرور سلامت بعد ایل
 قوامین عقیدت و ارادت که سرمایه بلندی و پیرایه ارجمندی است مکشوف رای اشرف میگردد
 پروانه الطاف الگین بور و سیمینت آمو و ممتاز گردانید **ایضا** خان صاحب فیاض جان تم
 دوران سلامت بعد تنای ملازمت کثیر المفاخرت و آرزوی خدمت وافر الکرامت صمیم
 خوشنظر و اصح باد در آبادی قریات فزاری یوافقی مضمون فیض مشون پروانه عالی
 اجرای کار نموده شد **القاب و ادب** میرزا **ایضا** صاحب
 فیض بخش عالم و عالمی سلامت بعد ادای بدایای آرزوی نیازمندی و اسحاق
 تحاقف تمنای ستمندی بر آئینه ذهن صیانی روشن با شقه فیض هر رفته و رفته لطیف
 تاج اقبال بر تبار که ارادت کیشان نهاد **ایضا** صاحب مرجع امور انام و جمیع
 خاص عام و ام شمشیر و دولته غایت اطاعت بدوش عبودیت کشیده عرصیدار دانسته نامی
 و صیقل گرامی بوصول لطف ستمول غوث و حرمت بخشید **ایضا** صاحب سرایا علی
 احسان سلامت خلقه ارادت بگوش عقیدت انداخته بحجاب و استکان امن دولت عز
 میدارد مقام و صفت شریف و متکاتبه لطیف و ارشاد اوقات شرف و رویشید **ایضا** صاحب
 امیدگار نیازمندان پشت پناه یکسان سلامت بعد و عاقله و نیر دولت اقبال زافق حاکم جلال
 بخدمت فیض بهیبت گرامی شنید و الانامه مفاخرت آیات منزلت و مرتب بخش خانه زاد
 گردید **ایضا** صاحب شوق شفیق و کرم فرمای بهیبت سلامت از خادم و سیمینت
 بوظائف خیرخواهی و او را و دولت پرتوی بدام موظف میباشد عرض معروضه بدرجه بر
 باد نوازشنامه عالی قدرافزای بنده کان **صمیمیت** **القاب و ادب**
 عظام میر صاحب خداوند نعمت نقاوه و دمان سیادت دام اقبال از جا کافیت شعار
 جان نثار سیمینت آثار بر صمیمیت نظیر ملازمت سیمینت خدمت روشن و موی امیسا در هزاران تفضل

سویب افتخار عقیدت کیشان کشت **ایضا** میر صاحب بن سادات عظام و خلاصه
شرفای کرام سلامت بنده عقیدت کیسش دولت اندیش پیش از گزارش آداب و عفت من
سیدار و ملاحظ ناممه والا تربت فرق ملازمان خیر طلب بر فلک رسانید **ایضا** میر صاحب
قبله فیض رسان خاص و عام سلامت خیر خواه ترقی طلب سرایا ادب پس از تقدیم مر
نیاز و تبلیغ مراتب عجز و انکسار منکشف رای احسن میگردد و نواوه حدیقه اقبال کلمه
چمن افصال یعنی گرامی نامه ظاهر و دولت شود فرمود **ایضا** میر صاحب امید کا امید
و کامرانی محتسب **ایضا** ملا لعل احسانه بحسب عفت و دولت روش بخدست ملازمان
سرکار عالی اقتدار صبح اوقات می گردد و خرید و دولت و اقبال یعنی پروانه گرامت
نشانه بصدر فیض نشو و انواع الغل عثمانیات بخشد **ایضا** میر صاحب به خداوند
فیض بخش فیض رسان سلامت از غیر سگال ترقی طلب که چنین نیاز بسجود منقش دارد
بر خاطر قدسی مناظر و طبیعت حق طویت ظاهر و با هر باد عثمانیت نامه جانان فال رسان
استعدا و اوقات اشرف بر مضامین مرقومه مطلع گردانید **القاب و آداب**
قاضی مسند آرای دار القضا مصدر صدق و صفا قاضی ملام مرجع امام **ایضا**
آدابی که در خوارین کمترین است بخدست ملازمان حضور بجا آورده معروف ضحیدار **ایضا**
قاضی القضاة رفیع الدرجات سرایا حسنات دایم قضاوه آداب نیاز مندی که سعادت
کونین در مضامین تقدیم رسانیده عرض می نماید **ایضا** طهر ملت برضا نصیر
غلام مرجع مرام کفیل امور کافه انام عظم الله شأنه نقوش عبودیت را خط سرفراز
ساخته التماس بنیاید **ایضا** فیض ملت شفا شریعت آناخته صفات برادران
حاکمای بندگان خاص محل الجواب چشم صورت بین نموده بنوک قلم می آرد **ایضا** محرم
کلمات مسینه شمع سعادت شریعت دایم نرگشته بعد اشتیاق ملازمت سرایا انصاف
بکشوف رای برضا ضیائی میگردد اند **القاب و آداب مفتی** مفتی احکام

شریعت غرافتوی نویسن ملت بیضا صان الله عزته و حرمتیه بعد از زوی خاکبوسی قدم
 شریف عرض مینماید **ایضا** ناسک مناسک عدل و داد سالک مسالک صدق سواد
 زاد الله صدقه و عدله مرا سم آداب فدویانه که موجب افتخار دارین است عرض نموده
 عرض میدارد **ایضا** راستی شعار راستی کردار فرمان وای دار القضا مفتی بی دریا زاد
 دیانت او عیبه زیاد دولت روز افزون روز و شب در زبان ساخته بعض میرا **ایضا**
 مروج مسائل شرعی ترجم اخباریم مفتی دین تابع شرح مستقیم دایم طلبه آباده است و مستند
 بوده بعض میرساند **ایضا** افلاست بینا عفاوت دستگاه علم و دانش کمالش
 قائم و دلته از تکلفات رسمی و **ایضا** کلمی پهلوتی ساخته عرض میدارد **القاب و**
آداب علما و فضلا مجتمه فضائل و کمالات محرم اسرار احادیث و آیات زواید
 تحقیقاته خاک پستانه شریف سمره دیدن دل ساخته باز قائم طلب ضروری می در آید **ایضا**
 فضل العلماء و اکمل الفضلاء زین ارباب معقول و نقول خلد الله علمه و فضله و عیبه سمره فضل و
 کمال بلوغه دل نیاز منزل مرقوم ساخته بعد عامی پر دازد **ایضا** عمده العلماء و قوه الفضلاء
 حقائق دین قی دقایق شرح متین ام علمه و فضله او را و عقیقه و شغال ارادت و طیفیه لیل و
 نه را ساخته عرض مینماید **ایضا** مقتلای ارباب علم و فضل پیشوای اصحاب عقل و نقل دم
 فیضه مدرسه عبودیت را بدرس نیامده و نقی داده عرض میدارد **ایضا** کشف علوم شریف
 و صاف فنون حکمت و مطلقه اراخ العقیقه و صادق الارادات بعد عرض تسلیم سجد
 بندگان حضور موفور الرزق میرساند **القاب و آداب فقرا و مشایخ کبار**
 طریقت شعا حقیقت آثار قوه السالکین زبده العارفین دایم کشفه بعد سلام عیبه
 تقدس تبه عرض میدارد **ایضا** مجمع انوار اللوئی محرم اسرار جبروتی صاحب
 مکاشفه و شاهده زاد الله معرفه آداب خادمانه نجبا آورده عرض میدارد **ایضا**
 حقیقت مآب طریقت امتاب مصدر برکات و حسنات عم فضائله ناصیه عقاود

له الله عزته و حرمتیه
 بعد از زوی خاکبوسی قدم
 شریف عرض مینماید

بر تخت تاج فلک نشیانه گذاشته التماس مینماید **ایضا** کاشف اسرار ملک ملکوت
 ناظر انوار تقدس جبروت خلد الله کرامته از بساط بوسی بزم حضور الوار سعاد و قضا
 نمود و التماس مینماید **ایضا** مجمع علوم روحانی مور و فیوض سبحانی نقطه و اثره
 نکتہ کتاب کرامت زاده و دانه فقره تبارک نیاز بر بنده رسوخ اعتقاد گذاشته سبحان خاوان
 خاص عرض مینماید **المقاب و آداب** که فرزندان بوالدین ^{و گاه} فرزندان
 می نویسد قبله امانی و امان که جوید و افضالی و ام اشفاقه بنده و فاکیش
 ارادت اندیش ^{بیش} تعلیمات عرضیدار و از ^{بیش} حقیقه کامله کمترین فرزندان را
 عزت و جاه افروود **ایضا** قبله حاجات دینی و دنیوی و ام اشفاقه بنده از تقدیم
 شایسته که در عین سعادت کونین افتخار دارین است بعضی طلب می پردازد و سر و قدر دولت و
 اقرون یعنی والا نام نیست مشیون بشرف و رو و شفقت آمو و مشرف گردانید **ایضا** قبله
 اعظم ایام و کعبه کابران نام و ام شفقت بنده و دولتخواه ترقی طلب کمترین فرزندان بعد از مادر
 مراتب کور نشات عرض مینماید عنایت نامیه نامی بهره و حصول افروخته **ایضا** قبله حقیقی
 محازی کعبه صوری معنوی و ام اعطایه چش نیار بخاک عقیدت و سووگه شرف رای اقد
 میگرداند محبت نامیه طفت شامیه که کمال شفقت مرقوم شده بود عزت و خصوصیت بخشید
ایضا قبله دو جهان و کعبه جاو و ان خلد الله تطل شفاقه ناصیه و نیاز بسجود ارادت
 منقش ساخته عرض می نماید مفاوضه شریف و رو و مفاخرت نمود **ایضا** قبله فیض
 و کعبه اکمل و امانی سلامت بعد تنامی حصول دولت استانه بوسی ملازمان حضور مجرب
 عرض میرساند حیقه عظامی اصدار افتخار رفود **القاب و آداب** که فرزندان
 بما و بر می نویسد حضرت والدۀ ناصیه من است شفقتا بعد ادا می مراتب تسلیمات
 و گزارش مدارج کور نشات بعضی ستاران بساط خصیت مینماید ناصیه شفیقه بر تو حلا
 نسبت **ایضا** حضرت والدۀ بنده کمترین نام و دانه شفاقه قبا و فرزندان کمترین عقیدت گردین

کتابخانه

کتابخانه

بعد از از او ارم رسوخست و پس از اظهار ارم عبودیت مکشوف ضمیر او میگرداند و از این
 شامه در عین نظر سرفراز ساحت **ایضا** حضرت مخدومه معصومه ^{علیها السلام} است اعطای
 بعد مظلالم عنایات عالیة تفضلات تعالیه بر ضمیمه عطف تجز و شن و بود با و حقیقه
 بر ایون مبارک مضمون سعادت دارین بخشید **ایضا** حضرت والدۀ مشفقۀ زنده العفا
 و المخلطات زاده الله اعطای مظلالم اقبال و سایه فضال تبارک نیازمندان عیون کس
 مستدام باد الطافنامه شفقت نمود و در و قبال او را ^{علیها السلام} حضرت والدۀ مشفقۀ زنده
 محشیه خلد الله عظمتها بر این ^{علیها السلام} عظمی و بر این عواطف کرمی از ضمیمه سی عینه علیه تحمل
 نموده بخند مستجاب ریا فغان حضور محنت کجور نیرساند عاطف نامۀ کرامی شرف امتیاز گرامی
 فرمود القاب و آداب که برادران خردیه خواهر گلران میگویند
 همیشه صاحبۀ عقیقه مستوره روزگار و است بعضیها بعد از وی مدایع عنایات بی پایان
 و مراتب عواطف فراوان که سعادت دارین در و مضمرست بعض احوال می پردازد
 پیش سعاد و طغرائی فضیلت در حسن اوقات کمترین برادران را مفاخرت بخشید
ایضا همیشه صاحبۀ معصومه و دران سلمها الرحمن بعد تمنای حصول دولت ملکات
 سرافاقت بر خمار قدسی نظائر خدمۀ عالی منزلت و اتح و لائح باد کرامت نامۀ نعمات
 شامه که مشعر حالات خیریت سمات بود انواع انواع مباحات بخشید **ایضا** همیشه
 مخدومه محض رات سر اوقات عصمت زاده الله احسانها بعد استحصال سعادت بگز این
 نیازمندان مکشوف رانی خورشید ضیای میگردد اند مثال بمثال یعنی نامۀ تقدس شامه
 مستمن بر کوائف یومی آن طرف مقام مقام عزت کونین بخشید **ایضا** همیشه صاحبۀ
 فرمای کمترین برادران و است اخلاقها مطمح انوار ارحم و طم الطار بکارم بوده عن
 میدار بود و و حقیقه شامه و نسیقه نامیه عالم عالم سر فرازی رنمود **ایضا** همیشه صاحبۀ
 سر اعلو طوف و سر اسرار الطاف صان الله غریبها از انواع اقطاف بکران و نقار

مجموعه کتب کرامت

اعطای سبلی پایان مشام بندگی را معطر ساخته بجزیت خادمان عقیدت توانمان و
 آنکه کتاب الطاف مشون و خطاب اعطاف مضمون محتوی برحقاق حالات حشر
 آیات شرف و رود نمود القاب و آداب عموم و خصوص و در خطای صاحب
 منظر الطاف و مصدر اعطاف و ابرت فضا بهم بعد طلی تکلیفات رسمی و رسمیات تکلف
 ایک عریض بر خاطر اشرف مخفی و محتجب نماند آنچه در نامه شکیب شمامه انوالا نسلت فرمود
 بود مشرو و واضح گشت ایضا صاحب سبلی اشفالی و ربایه سلامت بعد عرض
 مراتب نیازمند و اطلای بلج تمندی و تمسک کنایه و رشید شعاع و صحیفه سبلی
 بود و فصلت اکو و ابواب شادمانی گشاد ایضا صاحب منظر برکات و
 حسنات عمده و احسانه بعد اظهار لوازم عبودیت و ابراز رواسم سوختیت را ایت
 ارادت بمیدان عقیدت برافراشته و آیات عبودیت برنا صفت فدویت نکاشته و
 حالات عرض میدارد کوالف مرقومه صحیفه کرامی و رقیقه نامی واضح و لایح گشت ایضا
 عمو صاحب قبله صوری معنوی دام حسانه و برکاته بعد عرض مراتب و اتجاسی و غیره
 که ذریعه افتخار و بیان است به ترقیم کوالف یومی می پردازد حقائق مندرجه بنمونه استیقه بر منصفه
 و در ایضا عمو صاحب به نیازمندان و کعبه تمندان سلا بعد اظهار نیاز و ابراز
 آمین و عیون التماس مینماید چگونگی واردات آنجانب که کلک توجه سلک آورده بودند و در
 رسید القاب و اقامه و نامون مامون صاحب به فرمای بیکران و الطاف کبابی پایان سلاقت
 انوار فیوض از محفل نشینان تقدس منزل نموده بموقف عرض باریافتگان حضور سیر سالک و
 بود آن سبلی تقدیر از عبارات عنایت نامه الطاف شامه بر و با هر گویا ایضا صاحب
 خداوند خدایگان که طالع بعد تقدیم و اتم خدمتگزاری و تلمیم لوازم فرمان برداری و غیره
 پذیر میفرماید و نامه و ابراز است سپهر مرتبت که نامزد احترام شده بود اصد اعطاف و برکات و ایضا
 صاحب انصاف و در هر حسب و طایفه و ابراز دولت و وفای کمالی و تقدیم بر نیاز و ابراز

۱۱

۱۱

مینماید اعزاز نامه شفقت آثار وصول التهاج مشمول قدر افزای کمترین گردید ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس
 در بعضی نیا زمندان ^{نسخه ۱۱} سیله یکسان ^{نسخه ۱۱} غلطه کمترین عقیدت نظام بعد اظهار مراسم عجم و انکسار
 بعضی عقیده نشینان فلک تبه میرساند صحیفه شریف و قیمه لطیف متضمن هر چگونگی حالات و
 سمات خرسندی خاطر بخشد ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس صاحب سزا با الطاف و اشفاق و امان
 اقباله از خادم راسخ العقیدت بعد ابلاغ مراسم نیا زمندی مکشوف خاطر الهمین ^{نسخه ۱۱} و
 باوصالات مرقومه نامه ^{نسخه ۱۱} و از حرف کوف واضح گردید ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس و آداب و ادب
 بر او صاحب علی منزلت ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس سلامت آرزوی ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس و غایت نیا زمندی
 دائره تحریر خارج است باظهار ماحجب مصدع اوقات شریف میگرد و بود و غایت نیا زمندی
 در پیمودن آن تقویت ظاهر و باطن گردید ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس و از حد امید گاه برادران حقیقی و حجاز
 سلا بعد تحصیل ولت خاکبوسی قدام شریف و اصح و لایح خاطر قدیمی میگرداند با صد اصفاء
 عظامی و اوراک مطالب مرقومه آن خلی عزت و فتح حاصل نمود ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس و حسب شفق احوال
 برادران سلا بعد ولت و ملازمت را با کثرت عرض میداد و شرفنامه فیض شامی گردید و دل شایه
 انتظار و چارداشت و در وقت ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس و در وقت ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس و در وقت ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس
 بعد حصول ولت آستانه بوسی که سعادت ابدی و در ضمیر شریف امی انور با کتاب الاوصاف
 یعنی صحیفه بزرگی انشام خاطر و التهاج باطن بخشد ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس و حسب انجذاب فیض انساب غلطه اند
 صادق الالوت بعد سلام نیا زمندی خاطر و با مقاطر باذنامه شرافت آید فیض لطافت الهمین
 در و نمود القاب و ادب که شاکر و ان ماستاد می نویسد مصدع باریق معانی
 شوارق فیض سانی منبعه الجود الاحسان حضرت استاد و هم فیضه صمیمه عقدا و بسجود عبودت رسانیده و
 فرق نیاز را کل تسلیم نیست بخشیده معروض خدمت شاکر و ان والا تربت سید و از جناب فیض
 تحصیل حاصل کرد و بفرجانی رسید ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس و در وقت ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس و در وقت ^{نسخه ۱۱} ایضا ناموس
 حسب طر صورت بند و چنانچه حامل قلم نیا زمندی عرض کرد و حصول ولت و در میان قائم قلم قدیمی

ساخته باشند ^{۱۱} ایضا مخدوم الانام مرشد خاص و عام و قیقه شناس معقول و منقول است حضرت
 مخدومی و ام حیاتیه بعد اقتباس افرا فرمودند ایشان آفتاب نشان ملازمان گاه والا و
 کلینی تسلیم از بهار فیض تبار خداوان درگاه معلی بعض مقاصد ضمیمه عقیدت پذیری و آرد فراز
 نامه حقیقت آگین و صحیفه کامله طریقت آئین بود و فضل الهی و فرق نیازمند را بر آفرین
 رسانید از دریافت خیریت و ادراک صحت مزاج اقدس خرسندی حاصل کرد ^{۱۲} ایضا
 علمای را که از منشأ فضیلهای عالی اقتدار حضرت استادی ادام الله علیه و فضله حضرت
 ارادت و بدیه عقیدت بخدمت مستفید از خدمت بگناینده باظهار مطلب لای بدی مسکو
 پس از بدت بدی نامه عزت بخش و حرمت افرا و در فتح الحاکم بدی یافت اخبار کلی و جزئی
 طمینان کلی و جزئی حاصل شد چاکه تا حصول ولت ملازمت بعنایات ناخجائیت است
 سرافراز شده ^{۱۳} فصل دوم در بیان التقاب آداب آشنایان و برادران
 قرابتی و نسبتی که مرتبه شایسته و دارنده برادر صاحب مشفق مهربان قوت بار
 برادران سلمه خاضر و غائب آیند و از مطلق و تفقد خود دانسته معلوم فرمایند و دست
 از نامه و پیغام فرحت التیام سرور الوقت نگشته موجب تعلق خاطر است برخلاف گذشته
 آینده را نویسان حالات خیریت آیات باشند که طمانینت قلبی از آن حاصل شود ^{۱۴} ایضا
 برادر صاحب چه نمای فراوان و تفقد فرمای بی پایان سلمه بعد ابلاغ مراسم دوستی و چندی
 و انظار مراتب اتحاد و یکتائی معلوم و مفهوم فرمایند ^{۱۵} سلبه بجهت عنوان و مکاتبه سرسامان
 در او ان اسعد و رود فرحت و عشرت نمود ^{۱۶} و سرور ساخت ایضا برادر صاحب
 گشت و کرم فرمای مهربانی و در سلامت بعد سلام سنت الاسلام آنکه از دیر باز طبیعت خلایق
 طوایف متعلق آنطرف است موانع عدم ارسال ^{۱۷} و رسائل عز از استقامت مزاج شریف
 دیگر مباد ^{۱۸} ایضا برادر صاحب با اشفاق و سرور اخلاق سلامت بعد اظهار مراتب از ویاد
 مودت ^{۱۹} ایضا آنکه در صده بعدی گذرد که از حالات خیریت آیات اطلاعی دست نداد

این معنی باعث تفکر و تدبیر است نسبت به احوال خود را ترسیم فرموده باشند ایضا برادر صاحب
 اینصابت بجنس چنین قرابت و طراوت افزای نگار عطف و سلامت بعد از اجماع شرط الطراوت
 ملاقات که پایانی ندارد مشهور برای اتحاد و پیرای با و متفاوت و ستر سیمات و مکاتبه نشاط با
 بر توفور و واقف کند مطالعه آن صحیفه صحت و تندستی طینان کلی حاصل شد القاب و
 آداب که آشنایان هر قوم را می نویسند خان صاحب قدیم الاحسان
 و عظیم الامتنان سلامت مدت مدید و عرصه بعید منقضي میگردد و که از دریا تجرید می فرج
 صحت استرناج و استرناج خاطر دست نهاد و نهادنگار کی نگردد و ترصد که از کبر رگلات
 خیرت آیات شادمان ^{کتاب} سلسله ^{کتاب} باشد ایضا میر صاحب عالی آرد و الامت است سلامت
 آرزوی ملاقات عظامی و تناسلی موصیلت گرامی چندان نیست که شجر قلم در آید پس
 آنکه بر ترقیم کوالف ضروری پرداز و نامه و الامت سلام آن عالی قدر و حصول خیرت بر طبق
 ارقام شریف و مقدمه معلومه حتی المقدور سعی خواهد بود ایضا شیخ صاحب حق مهربان
 تعقد فرمای بی پایان سلامت تناسلی موصیلت و آرزوی کمالست و قید قلم آورد
 آب یا بیکمیل مشت پیمون است پس اولی است که شجر بر مطالب پیش نهاد خاطر مردار و صحیفه
 اخلاص و قیمة خصاص مصحوب برادر عزیز فرحت بخش خاطر منتظر گردید ایضا صاحب
 سر عطف و سر ایا یافت سلامت بعد سلام موصیلت انجام و پیام موالات
 التیام معروض رای تو و آشنای آنکه بکجهت قرین و قبلا که انبساط بگیرد و دوتی و اتحاد
 را آب و رنگ خرمی کشید ترقب که بهرین نسق از خط و کتابت یاد و نشا و میفرموده و نیز
 القاب و آداب آشنایان که مرتبه مساوی دارند و محبتاتی
 و مخلص و اثنی دوستداری را و آشنای با صدق و صفا سلامت بعد استطلاع حال
 خیرت آیات مکشوف ضمیر تو و تخمیر یا نسجه دوتی و اتحاد مجموع صدق و سیداد و حسن عا
 اصداب و محبت نمود ایضا صادق الاخلاص راسخ الاثنا و کلید کنجینه دوستی و محبت و عزیزی

یکجمله سلامت از شد آمد مفارقت و کما یستعدت چو مکنانه و چو طائر از شوق نامیه پستی و
و داد که قمره کلک محبت سلک شده بود عالم عالم شادمانی حاصل ایضا دوستی
آثار عظیم اللطف والاحسان سلامت از دوری ضروری و مجوری لابدی چه قلم آرد
الاسباب سببی ساز که پرده مفارقت بر خیزد از سطرالکعنه خوان صیغه اتحاد که پرده
قلم و او شده بود و انبساط خاطر انداخت ایضا محبت حقیقی و مجازی و ستاد بصورت
و معنوی سلامت بعد از تحصیل لطافات خرمی آیات مکشوف خاطر باد بوصول ملاطفت
ریاض محبت و کیمیای سراب و شاداب گردید ایضا مجمع کلام اخلاق و صدق و اجماع و حق
سلامت ریاض اخلاص با برضایت نرسید جاوید و کمال التماس ابرو اشتیا قنامه اتحاد
شما متضمن بر حوال خیرت مال آن صداقت سمات با صدای خرمی آثار خوشوقت گردانید
القباب و آداب که شکر و سپاس و نسیه خط الهمی حرز نامیه سببی قرین حال آن
رونگار باد و پناه و صفت خیر العاصمین بوده دریافت نمایند مکاتبه سبب ملاطفت مرقوم
اشتیاق سید مندرجه مفهوم گردید ایضا این خاطر غمگین و جلیس الی نده گین و ام اتحاد و یاد
خیر الخافضین مانده معلوم نمایند صیغه محبت و قیمة سرور و نشاط آورد و بدینا خیرت سرور و
گردید ایضا عزیزه وفا کیش صیغه محبت اندیش و ام اخلاصها حق سبحانه تعالی در پرده عصمت
کجا داشته بمطالب صوی و معنوی رساند خطوط محبت نمود علی التواتر و در نمودن در حوال
مسئله اطلاع بخشیدند ایضا مونس شبهای تنهایی موجب قرار و شکیبایی زاده شد
عصمتها بعد از اظهار اشتیاق و ابراز دلایل و فاق آنکه خط مستطرد در مقدمه که مرقوم
شده بود بتجارت ایضا چمن آرای حقیقه و فاداری کلشن برای باغ کامکاری و آتش
محبتها در رضای الهی خوش خرم بوده اوقات پسندیده خود بجنات گذرانند و قیمة الواد
صیغه الوفاق یعنی خط مستدرعین انتظار وصول بهجت شمول نمود القاب آداب
الکلیه و شکر خود نویسد تلی بخش خاطر خیر و شفیق فای باطن غمگین سبب اندک تعالی از

دولت وصال دور مانده و از بزم حضور مجبور افتاده آتش فراق و نار که اشتیاق شمع صبر
 شکنجائی سوخته چه نویسد صحیفه المیت و زود فرحت نمود و در بزم محفل ساخته بدعای می برد و از
 ایشا واقف را ز محبت و کاشف اسرار بود سلامت از تکلفات رسمیه تعینا عوفیه
 که شبنم بگلستری می در آید قیامه دلکش و صحیفه جان فراد را شرف اوقات و حسن عات
 روی و در و نه بود ایشا محرم حریم خلوت و جلوت سرا یا خلوص محبت فزونی سلمه الشهاب پاره
 اشتیاق و اشتغال آتش فراق چند آن نیست که زمان قلم در آید یا چار بعد کا واجب الامر
 می برد و از مکتوب جان نواز دلکش نزول در حوت شمول خود کیفیت مرقوم باد اگر
 رسید ایشا صدق و فاعل مکر صدق و صفاد اتم خلط چون کلوک شوق وصال
 بهجت تاملی که از بحر خارج است عنان سمن قلم را زین وادی عطوفت ساخته بدعا گیرد
 ملاحظه لطیف و مکاتبه شریف رسید باعث سرور و شادمانی گردید ایشا سر مایه زندگی و پیرایه
 فرزندگی سلامت التهاب شاعلی دوری و اشتغال نواز مجوری بخوبی نیست که بحر و
 تقریر و نثر آید لاجرم مقصد می در آید مکتوب مرغوب القلوب در ساعت شمس جلوه
 استحصال داد القاب و آداب که عاشق معشوق نویسد غنچه
 نوید کلاز خوبی نوباره نور سیده باغ محبوبی را دیده است عالم عالم آرزوی محبت
 حضور و جهان جهان ملامت موقوفه بر ملازمان حاشیه قرن اطهار
 عرض احوال کثیر الاختلال مینماید تا از خاک استانه شریف سر مینماید و چشم ظاهری
 نمشیده قسم بکستان حسن که اشک رغو آنی مهره سرخ بر لبها طاهره زرو چیده و این شجر
 حسب حال از خانه مرغان بریاض دین گریان نکاشته است ز سر گذشت بی تو
 چشمم یکی از سر گذشت می توانی است ایشا زینت بخش بزم رعنائی شمع افروز و مجمل
 زیبای تو را کعبه و جبهه شریک هم آغوشی و آتش آرزوی هم دوشی متابع جبر شکنجائی و
 تاب توانائی چند آن سوخته نفس هربا نداده که اثر می یافشانی از آن عالم وجود یافته شوهری قیام

نکته

از ایام مهاجرت و لیالی مفارقت برین بیدل میگذرد و چه نویسد الرضا باد و چه
 میخانه تغافل مشربی دایم بر دوش صیدگاه خود مطلبی و فقه الله و صلیه شریک نیاز است
 پابوسی ناز رسانیده و دین داغ دل را بر آه انتظار وصال روشن گردانیده التماس سدید
 نامه الطلح انما و حقیقه اعطاف نما و رو بهجت نمود کاغذش مرهم زخم دل و سوا چرا
 سحر چشم دیدار شتاق ساخته ترقب که همین منوال از نگارشش خوال رفیع الهم و در
 و دفع قلیق مجوری نموده باشد انتساب و آداب که معشوق بعا شوق میجو
 شوریده دشت حجت و آفتاب وادی محبت را و الله شقیه مراتب اخلاص مدارج اتحاد
 روز بروز در ترقی باد از شنیدن جذبه عشق و شورش سودابی اختیار خاطر
 است مادام که دلش وصال فائز گردد و به قیقه داغ و تصفیه قلب کوشیدن خروانه
 الرضا سوخته آتش مجوری و افروخته داغ مجوری آفازه الله بمراده آداب محبت لوار
 صداقت پیش رسانیده زبان قلم را بر طلب تریبان می سازد بی وجود با جو دان
 سالک مسالک صدق و صفا و آن نایب مناجیح مهر و وفا محفل حضو و نرم سر و غیر از تکلف
 ثمره دیگر نمی بخشد جلد خود را بر ساند و نهال مراد بر سرین دل نشاند الرضا خانه بردش عالم
 تجرید و حلقه بگوش جهان تفرید دایم عشق بقدر حکام قدیم عشق بر جاوه مقصد و استکمال مشرب
 خصوصیت بزمه عشاق روشن با پیش قلب از حرارت فراق و حقیقت سیرگی از فطوفان
 زبانی اکثری و خج گشت اینقدر نباید و نشاید فصل سوم در بیان القاب و آداب
 بر یکسان بجز و آن مینویسند بر خود از سعادت آثار سرمایه زندگی اطال الله عمر بعد
 آرزوی دین بوسی واضح و لایح با کیفیت شبانه روزی اینجا نبوغی که میگذرد و فراموش
 و سپاس است و مرده صحت عاقبت آن سرمایه سعادت است دعا میدارد الرضا بخوار
 بلند قبال فرخنده فال محفوظ باشد بعد تنهایی در از حجت آثار مشهود با اخبار احاطه بصحت
 بقدر این است و بجز آن قه لعین ام خوان الرضا بر خود را و الا بصاحب خسته طراز و الله و

بعد استدعای وجوہات خیریت مخفی نماند احوال اینجا نوعی که دارنده جزو کل سید و سوار
 حد و ثنایست صحت و عافیت آن نوچشم دوام استدعای نماید یضیا بر خود احمید
 ستوده صفات طال عمره بعد دعای که فایده کتاب خاتمه کلام است بر ضمیر سعادت تحمیر
 ظاهر و باطن با حقیقت یومی اینجا نب بجز از روی مقرون است و حال آنکه خیریت آیت
 آن فرزند خصال شب روز جوان میباشد یضیا بر خود و اقبال آن تار سعادت و آثار و خط
 الهی باشد بعد آنوی دیدار و تمنای ملاقات فرحت شادمانی و مفهوم مباد و کوان آنکس احوال
 چنانکه گذشته می گذرد مستوجب شکر و منت است و نیکو شری و عافیت آن ستوده صفات
 پیوسته مطلوب دارد القاب و آداب که مآورد و پدید آید و نیکو شری و عافیت آن
 و نوچشمی هر نایب صحت و پیرایه صفت بر قامت آن نوبهال حدیقه و زینت شده با و از چندان
 با شمع مزه خیریت سرور نگردیده موجب نگرانی خاطر است لازم که پوخته نویسان حالات
 باشند تا خرسندی و خوشوقتی دست دهد یضیا روشنی بخش دین والدین طال الله و
 بعد تحریر دعا فرید عمری که خلاصه طالب زبده نایب است مفهوم مباد و خط مستقیم بطالع و آمد
 بدین صحت و عافیت خوشی و خرمی رونمود یضیا بر خوداری قرة العینی سلیمان الله تعالی و دعا
 والدین برای فرزندان سعادتمند پیش نهاد و خاطر دارند واضح میگردد اندایر با خطوط مستقیم
 شش بر چگونگی حالات صحت آیات رسیدند بطالع آنها خوشی حاصل کرد یضیا نو و دیگر
 ظاهر باطن را و الله قدر را و عمر را هر چند که از آیند کان اطراف احوال خیریت مانع است
 با تخصیص خطی که مستقیم بود و آتصوب باشد نرسیده تر و دو تفکر لاحق می ماند گاه گاه کیفیت
 خودی نوشته باشند کلمینان قلبی شده باشد یضیا نو الا بصا عصمت تا عافیت باشد
 اظهار مراتب یدیه بوسی طالع با و دیر است که از دو کلمه خیریت آیات صحت سلامت شش گذشته
 اضطراب خاطر و علق طبیعت است لازم که در فرستادن خط و کتابت مجموعی صحت و عافیت
 جهد بلیغ داشته باشد القاب و آداب که استناد این باشد از آن جهت استخوان

رب معبود مقارین خیرتهاست و خبر خیریت آن عزیز سرایا تمیز ندادم است و عا دارد ^{القا}
 و آداب که برادر کلان و همیشه کلان ^{بیشتر} همیشه خرد می نویسند
 همیشه صغیره سلمه الله تعالی دعای فردی عمری و ترقی دولت که شبانه روز و زبان از
 مقرون اجابت با ذیل ازین خط سعادت نخط مشعر بر ماند و بود و خیریت آمو و رسید
 بود از آن وقت تا حالت تحریر احوال ایشان دریافت نیست موجب تشویش خاطر
 ایضا همیشه غزیه من و الله عز و جهده دعای فردی عمری ^{بیشتر} اجابت رسانیده به
 تسلط یافت تحریر مطالب می پردازد و عرصه بجهت مدت مدید منقضی میگردد که از احوال آن
 طرف اطلاع ندارد و لهذا شب روز طبیعت متعلق میباشد لازم که بر خلعت گذرشته آنگاه
 را نویسان حالات باشند که جمیع خاطر حاصل آید ایضا همیشه ^{مخصوص} معصوم
 من دانسته که عمر با بعد تنهای و فردیدار فرحت آمار و آرزوی مکاره تقامی است با تحریر
 حاتم یومی زبان قلم را رطب اللسان میسازد و شماع یافته که طبیعت آنفریره از دوسه روزه
 بمرتبه اعتدال نیست این معنی شمرانده و ملاک است لازم که جلد اطلاع نمایند ایضا همیشه
 معززه محترمه من سلمه الله الرحمن او عید مزید حیات افسر فرقی اجابت ساخته مشهور و خاطر
 می نماید بموجب درخواست آن محترمه کرن پهل مرصع نوساخت طیار نموده و مستاد
 رسید آن بر نگار و دیگر آنچه مطلوب باشد بی تکلف ظاهر ساخته باشند ایضا
 همیشه صاحب من سلمه الله تعالی بعد اظهار شوق و آرزوی تقامی بجهت تمنا
 ظاهر می سازد و مرتبه تعیین تاریخ سعید و تقریر ساعت نیک تابیر شادی بخیر ^{نویسند}
 که نوشته بودند دریافت شد در عرصه دوسه روز و نیم نموده اطلاع خواهد کرد ^{فصل}
 چهارم در نوشتن شقه و پروانه و متشک و فارغ خطی و غیره ^{سفرها}
 آنکاران امتیازی عقیدت شعار عبودیت با خیر خواه بلا اشتباه ^{نویسند}
 عرضداشتی که کرده بود و نظر مابد دولت گذشت و خطی تقا و فی الحالات و تردد و غیر کلمات

که بقلم آورده با حکمت بسیار حسب الطلب آن تهور و نگاه پانزده هزار روپیه فرستاده
مخطوطات بقاوی تقسیم نماید و در هر دو فصل بیع چنان می کاربرد که مورد رعایت خاص
و قابل تحسین عوام گردد و در خصوصیت و امداد دستگاه محرم پناه عرض خواهم نمود
علی التواتر رسید به مطالعه درآمد در باب سه بندی آنچه عرض کرده بودند بدو نشان
یا حکم نفر مردم بخیب بخایه بارش و شرح سه بندی سه و بیست که حالی بر وقت حساب محاسب
خواند یافت و بعد تکمیل شدن سیاه بیان تقید بلیغ نموده با که در قوام عدل و حکم و بهره
و دوستی صلح و دیگر سامان سپاهگیری هرگز فایده کرم باشند ^{بسیار} ایضا یافت و خوا
منه است بطلب التوا که در وقت این الله خان عرضی هر سله آن چیز خواه بمطالعه فیض مطلق
در آمد آنچه شور شرع بود ^{بسیار} و فتنه انگیزی مدبران عرض داشته بود و مشورتها با واک رسیده
یک پانچ جنگی مع چهار سله و آنکه نوشته فیه راتیه بنیبر رساننده در قلم جلال پور
تهانه خود باید کرد و اگر جمعیت قلیل داشته باشد قدری فوج برای کمک از نزد لطیف خان طلب
دارد و بمشاریه نوشته شد ^{بسیار} ایضا شجاعت پناه تهور و نگاه کریم الله عرضی که بلا زمان حضور
نوشته بود بنظر کمیایا اثر گذشت احوال رعایای و آری معلوم شد باید امداد کر نشان
سا تمام ندینند آبا نشوند ویرغمالان موضع اهبط را در سلاطین و نگاهدار و اگر صلاح وقت
باشد نزد حضور مع دو کینی تلنگه و پنجاه سوار بفرستد و ریناب تاکید فرمید شایسته ایضا یافت
و بجای مات حیوانات و نقابت نصاب سید کرم علی عرض شد آن عقیدت استقامت و عین
اظهار نظر شد که شش خواجه هزار روپیه بابت تمطیها کن رسیدند و اخلاصی آن مقوم
پروا نمیرسد در باب فوطه داری هم بها گلی که التماس کرده بود صورت این است که نامه ده
خواست فوطه داری دارد لیکن در وقت سرانجام در قسط از و نخواهد شد اگر تا پنجاه هزار روپیه
دادنی بموکلند رضا یافته ندارد و میسر نمیشود آری ^{بسیار} ایضا شش سله موضع کسوف و در وقت کسوف
قبولیت ایم سنگینند و موضع کسوف ^{بسیار} ایضا شش سله موضع کسوف و در وقت کسوف

شد فصل واجب سه ساله بقولیت تمثیل را التیجیص کرده داده شد باینکه بخاطر جمع تمام مرد
 و آنرا نموده مال واجب سرکار سال سال داخل سرکار میزنند و بشنودن شش شش شش
 اهلکاران غیر متیاری عزیز القدر را نجان آنند و بیکدیگر و علی صطبل بنام رشتا
 تقریافته کارخانه صطبل تبا به است و اسپان خاص سوار را و بیکدیگر معلوم شد که
 راتب رو برو خود نمی خوانند پس بدانه و گاه چه رسد اگر باینسان اعتماد کلی نباشد و گاه
 و بیشتر چه ضرر آورنده را از خواب غفلت بیدار شود و الا از کارخانه دست بردار کرد و
 خبر شرط است **ایضا** مستحق خدمت میسرور علی بیوم شد که اجناس تشنگی به است
 بی آب تاب میدارد معلوم نیست که در کدام خواب غرق شود و باندیکه بیستی و خوشتر را
 آفتاب دهد و دیگر سباب را نیز در طاقهای بانات کلوخی و بر سر کلاه دارد تا گرم
 نخود و برین باب یکیشناسد **ایضا** عزت شایع فرستاده عدل بنو سی فیلسفای
 متصدی گذرانید ملاحظه نمودم صاف دزدی و تصرف ایشان دریافت شد متصدی
 مذکور برای مواجبه نزد ایشان میرسد این مبلغ از روی مواجبه کاغذ خواهد برآمد لا کلام
 دادنی خواهد شد **ایضا** خان شجاعت نشان سیف الله خان پروانه حضور
 اقدس در باب معافی محصول اسپان که از چاند کیمیه خرید کرده می آرد مع هر کاره
 میرسد در آشنای راه از چوکی و پیره هوشیار باشد و مبلغ پانصد روپیه را بصدوی برآید
 خرج اسپان و پنجاه سبایسان فرستاده شد در انوب شهر وصول باید کرد **ایضا** شش
 شیخ محبت علی ششمین ده هزار روپیه مع بیک تحلی هوایان کثیر و غنی است و اسرار
 شیش عطر کلاب غیره اجناس متفرقه مسئله آن عزت آثار رسیده ملاحظه درآمد بسیار
 اقامه موجب خوشی خاطر گشت پروانه معافی یونیه متصدیان حال متقبل گشت
 برآون علاقه سرکار خیر آباد بداند ظاهر دریافت شد که معصوم علی تقدیس معلوم می
 مشغول میباشد و از عدم وجه معیشت عیال و اطوار اشکال و باندگی مسری برید نظر را

سید مذکور بخت آنه یومیه بر مال برگشته مذکور مقرر نمودیم باید که از تاریخ ورود و پروانه
مذکور هر روز بلا مانع بمشارالیه میداده باشند که حرف حدیث نماید و از ابواب کچری شهر
نشینند و هر سال سید مجید و نطلبین پروانه معافی از اراضی مستعدیان حال و استقبال
برگشته بسواره باشند و مازی بست و پنج بیکه راضی بخت افتاده قابل زراعت خارج
جمله در موضع نظام پور در خالصه علاقه برگشته مذکور من ابتدای فصل خریف سنه ۱۲۸۵
سازم خلاق پناه مولوی ضیاء الدین معاف نموده شد لازم که ایشان هم نظر بر احتیاق مو
موصوفه نموده اراضی مذکور همچو ده چک بخت تصرف مشارالیه و اگر از ده و سایر ابواب کچری
و دیگر اراضی معاف نموده شد بوجهی من الوجوه متعین نشوند و هر سال سید مجید و نطلبین
درین باب تاکید میدادند و البته بکلیت بطور معمول از پروانه را بداری چونکیداران طریق و
مگذر بان شوارع عام باشند غیر فصل علی و کرم خان ملازان سرکار ابواب میرالدوهار
از کلکتم اجتناب نموده بلکه بنویسند یا زده کوثری تهاان سوی او مانگرمی و طاقت با تا و دیگر
تحالف آنجا همراهی آنرا بعلت محمول بوجهی من الوجوه معاف و مزاحم نشوند و از خود و خود
بگذراند درین باب تاکید میدادند و آنرا محظی چون سید میر علی مبلغ ده هزار روپیه که اینجانب بت
تحصیل برگشته بابل از روی بند و اصنام بمواجهه عایا الاکلام ذمه خود و ادنی میداشتند
درینو لا مبلغ سه هزار روپیه دیده و دانسته معاف نمودم و مبلغ هفت هزار روپیه که وصول نموده
در تحت و نه خود آوردم و امی درمی ذمه مشارالیه باقی مانده بنابراین این چند کلمه بطریق
نوشته داده شد که این بحال سند باشد مستحکم منکر که امتحان عامل برگشته چچو رام چون مبلغ ده
هزار روپیه که حالی شده از دکان الا که شوریا این عیار ماه فرض گرفته در تحت و تصرف خود آوردم
و فی صدیک روپیه سود ماهی مقرر نمودم اقرار آنکه مبلغ مذکورم سود بر وعده بطور الاکلام برسانم و بکلیت
ادامه دارم بنابراین این چند کلمه بطریق مستحکم نوشته داده شد حاضر ضامنی منکر سید نجابت ام چون
بمقتضی در کار عالی تقدیر عید علی و این چند کلمه نگاری نو کرد الاکلام ضامن شتم اگر موی این چند کلمه

یابی بهت نوکری بگذار و عند الطلب حاضر کرده دهم و اگر حاضر کردن نتوانی بفرست آن جواب
 گویم بنابر آن اینچند کلمه بطریق حاضر ضامن نوشته دادم که ثانی الحال سند بهای مصطفی
 منکه شیر علی ام چون عزیز الله و رده من در سر کار عکاس کاظم علیخان بر سرشته خاسته نامدار
 گردید اقراری نمایم و نوشته میدهم که اگر نامیده چیزی بجهت نقد و جنس از تحویل خودم نماند و یا
 کم کرد و بشرط اثبات ذمه او مال را نشان دهم و از عهده او جواب گویم بنابر آن اینچند کلمه
 بطریق مال ضامن نوشته دادم که دست او برکوبل گردد و خط منکه نواز ساسم را که ساسم علی
 چون بهر کار عالی اقتدار رسید امانت علی و عهده ساسم برای تجارت بهت بهت میرسد
 نوکر شدم اقرار مینمایم که شش روز بکار خود و سرگرم و مستعد باشم اگر چه شش روز بهت
 و یابی رضا مبنی نوکری بگذارم و دو ماه به ضابطه بهت بنابر آن اینچند کلمه بطریق خط خود
 داده شد که ثانی الحال سند باشد و عند الحاجت بکار خود و عهده ساسم را که ساسم علی
 شادی ساجی و بتاریخ ششم و چهارشنبه تقریب حنابندی و بتاریخ هفتم و چهارشنبه
 ساعت سعید که خدای و بتاریخ هشتم و پنجشنبه عروسی تقریب یافته و بتاریخ نهم و شنبه
 محفل شاد و وزم نه با ط شوند و رقصه نوید بتاریخ پنجم شهر جماد الاخری بروم و جمعه تقریب محفل
 شاد و فقر تعیین و تقریب یافته از یک پاس و زبر آمده تا شام هرگاه بمن بشارت آید و رفت
 اقراری نیم یک چینی شویز چهار چلش یک زوج دو شال سفید پوشاکی بیل پونه حایر و بیل
 بهر دو سنج طول و در عرض دو ذراع و با بال خرید شمیر دو صد روپیه را بخر و بوقت یک
 توبه مال سفید بزرگ و دو شال سفید شمیر یک صد روپیه طول و عرض هر یک یک صد روپیه
 تا بجز از فرخ آبا و معرفت علی خدا سوگرتاریخ دوم شهر شعبان المعظم سنه ۱۲۸۰ داخل شهر
 عالی شد که نامه کاغذ منکه نصر الله خان ساکنین بلده لکهنو ام چون بقبال بسلج
 دو صد روپیه بابت گرومی بویلی سید اصغر علی از نزد بنده حسب الاتفاق گم کرده
 و بسلج بویلی از سید و صوفی نمایم و کمال و در این تاریخ و این شهر و این روز

که هرگاه قبایله مذکور بر آید بدین شرح اشاره نماید و اگر بعد از آن بر آید و کسی از ایشان سبب
کند دعوی او باطل است و نامشروع است بنابراین آنچه که بطریق رسیدن مذکور و گننامه کاغذ
نوشته داده شده که ثانی الحال سبب باشد تحریر فی التاریخ شازدهم شهر ربیع الثانی سنه
دزدی نامه سبب منکه محمد خان سوار همراهی شیخ مسعود ملازم حضور امیر چون
کمی در سوار سربازان از سراسر با لگرمینو بزدی رفته از قاضی مفتی و چو در هر
تفاوت گو گو تو ال بر گنه مذکور بر کرار بر این معنی اطلاع باشد برین دزدی نامه مهر و گواهی
در سقراطی که در نزد در چهری بشیگر است سبب باشد تحریر غره دیکچر سه سببی
سقطی نامه سبب منکه شیخ شاد الله سوار همراهی عظیم الله خان ملازم حضور امیر چون
سبب شهر غره زبیر در سبب در کبیت گنج از قضا آبی سقط شده داغ و دم بریده نزد خود
نگاه داشت هر گز از آنکه قضا ال و بیا دگانه چو توره و غیره آگاهی باشد مهر و دستخط و گواهی
برین سقطی نامه سبب ثبت نماید تحریر تاریخ پانزدهم شوال سنه هجری غرق نامه سبب
منکه مرزا الله علی سوار همراهی میر عطاء الله خان ملازم حضور امیر چون بنده از سلطان
بلکه سومی آمد و ارشانی راه در ناله کاند و سبب طغیانی آب و کثرت بارش سبب سمنند
سیاه زانو که در زیر سواری داشت در آب فرو رفت از غنیداران قریات و اطراف ناله
مذکور هر که بر این حال مطلع باشد بر این غرق نامه دستخط کرده و بدین تحریر فی التاریخ هجدهم
شهر حرم سنه هجری چهره سوار محمد خان ولد اعظم خان بن سعد الله خان سوار
همراهی شیخ احمد ملازم حضور کند و از فراخ پیشانی میس چشم بلند بینی ازین است
که در چشم شمشیر که چپ سنگ ملی نیم تاریخ یازدهم حرم بدایران سواری سید چهره
میاده نعمت الله و شیخ نعمت الله بن شیخ کریم الله همراهی محمد نواز خان کیمیدان ملازم
حضور کند هم کون بلند بینی فراخ پیشانی میس چشم لیش ثروت سیاه داغ و دندان و بر کلک را
تاریخ نیم شهر صفره تصدیق در نیم در نیم در بعضی خطوط ضروری

[illegible]

شدم بنابر این اینچند کلمه بطریق عاقلانه نوشته دادم که آینده را سنبداست طلاق
 موجب تحریر این مقال باعث تفصیل این اجمال آنکه چون سماء انور خاتم که از غرض
 سال بر طبق شرع شریف در عقد من بود و درین سماء مذکور در رضا و محبت طلاق
 بانه دادم و در حق او لفظ طلاق نگفتم و آنچه هر شرعی بود و حاله سماء مذکوره کردم پس
 بعد از آنکه ایام عدت مختار است هر گاه که خواهد شوهر کند بنده را هیچگونه از و تعرض نیست
 بنابر این اینچند کلمه بطریق طلاق نامه نگاشته دادم که ثانی الحال سنبداست
 توبه نامه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَّابٌ اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَّابٌ اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَّابٌ**
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْكَرِيمِ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَّابٌ اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَّابٌ
 اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَّابٌ اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَّابٌ اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَّابٌ اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَّابٌ
 مسعود و ساعت محمود و فیض مشیون آیه کریمه یا ایها الذین آمنوا توبوا
 الی الله توبه نصوحا و بمصدق حدیث شریف الثانی من الذین کفروا
 لا ذنب لَهُ توفیق الی سعادت نامتناهی قرین حال فرزند مال این می
 بال گردیده یعنی از جراتم گریه و معاصی صغیره مثل خمر خوردن و باخشن قمار و زنا و کثرت
 و یختن خون ناحق و دیگر منیبات توبه کردم و قسم خوردم که من بعد دیگر در امور نامشروع
 نگردم و با دیگر ترک منیبات و محرّمات نشوم امید از جناب **شیخ العنوب** عفا
 الذنوب آنست که توبه این عاصی بر معاصی قبول گردد و بنابر این اینچند کلمه بطریق توبه
 نوشته دادم که سنبداست و کالت نامه موجب تحریر این کتاب باعث تقریر این خطب
 که درین ایام سعادت فرجام فیض ملت مآب کمالات انتساب موکو عبد العبد الزلزل
 بحالت صحت ذات و ثبات عقل و کین بر طلق گردانیدم و در محکم لغت بنویسدم که اگر چه چنانچه از
 خجسته معاند خود نمودم باینکه باینست و در آن روز بام خود گریه و شهادت از روی حرکت تقوی بر طبق

اینست
 غرض از اینست
 روشن کردیدی
 سلمان بنی
 قیسه
 و جهت کمال سلام
 بول بود و بی تفاوت
 کشته و بیرون و
 سواران و کاران
 و در اولادشان که
 پاک اند و بیاد
 شان که بیرون
 است
 سلمان
 رجوع کنید
 سوی خدا
 رجوع خالص
 سراج
 کنند از
 گنه پیش آن
 است که
 نیست گن
 با
 او

می طلبید مصدق اصناف العبا شیخ روشن علی بر نمایی که در ایام محط سالی که خلایق و مخصوصه
 حکیم گرفتار بودند زنی نزد این شهادت طلب آمده ظاهر نمود که من از نسل سادات عظامم
 و این صبیحه خردسال که از خوش میدارم نیز از سادات عظیم القدر است مادر و پدرش شریف
 من را در فرزندی گرفته پرورش نمودم از عصبه چند ماه اوقات بسیعی بازو در حجره سماه بصر
 میگذرادم در نیولازنهای علاقه شمساه مذکوره خوابی بخوابی مرا غبت کسب مثل خود میداد
 که در آن میگذرادم و چون پیش می آمدند لبت را میخواستیم که چون بفضل الهی تا حال عصمت و عفت
 من قائم است خدمت کسی از شرفای وقت نایم اگر ترویج گیرد عین جناسه این جانب است
 با شمع انجمنی و قضا شش بجناب فلک انتساب نواب اصف الدوله بهادران اهل احوال
 ارشاد شد که شما بخدمت خود نگاه دارید خواه متوجه خواه بکمال محراب و حضور پر نور سماء مذکوره
 در خانه داشته و نفقه بقدر مقدار مقرر کرده و آدم چون صبیحه مذکوره او بسن بلوغت رسید
 روزی تقریباً بخدمت ملازمان نواب وزیر عظم و ام آقا به باز عرض کردم مبلغ دو صد و پیم
 برای کار خیر ادا فرمود و چنانچه بتاریخ هفتم شهر حیرت الحریب شمسه ابجری بقید و علی نامزد کردم
 و در رمضان المبارک که خدا کرده و آدم هرگز بر نمایی اطلاع و آگاهی باشد جنبه نبینم که
 مهر و دستخط و کوی کرده و بدینا می آید با جو و عن الناس مشکو و مستحقا چه فرمایند علما دین و
 مفتیان شرع حقیقت گرفته و دختر او هم شیر داشتند مادر یک مسماه زیب شیر خوانند و دخترش
 بطرفه ستمی نیز شیر ادبش و این وضع بان صبیحه شرعاً و ابا باشد یا نه بنوا و جو استحقا چه فرمایند
 علما دین مفتیان شرع حقیقت گرفته و بدینا می آید با جو و عن الناس مشکو و مستحقا چه فرمایند علما دین و
 شیر حقیقت گرفته و بدینا می آید با جو و عن الناس مشکو و مستحقا چه فرمایند علما دین و
 از آنکه کبریا می داشتند در شرح شریف دعایشان بایشان سید یانه بنوا و جو و اخلاصه شمسه
 الحمد لله الذی نور قلوب العارفين بحکایات بحاله و ران صد و
 اولیا که بصفت کماله و جعلهم و سید

سید یانه بنوا و جو و اخلاصه شمسه
 سید یانه بنوا و جو و اخلاصه شمسه
 سید یانه بنوا و جو و اخلاصه شمسه

همراه کتاب فیض انساب نواب برهان الملک در بلده لکنیو آمده سکونت ورزیده و درینو کلیه
جواد علی سرشته روزگار در سرکار فیض آثار نواب زیر اعظم میدارد و بعهده دارو علی کتب خانه
سرفراز است هر جا که خواهند تحقیق نمایند نسب نامه **الحمد لله رب العالمین**
و الصلوة والسلام علی محمد و آل محمد طغی و علی بن الرضا و النجباء علی
سبب الله النساء فاطمة الزهراء و السلام علی ائمه ائمه الحسن و الحسین
بعد حمد و نعت بر نجای روزگار و شرفای عالی تبارکشون باد که قوه با صبره اقبال غره
ناصیه اجلال سعیدانی میرزا علی بن نواب قاسم علیخان بهادر قیام جنگ خلف الصد
نواب متومن الملک و الفقار الدوله رشیدخان خانجانیان بهادر سالار جنگ خلف ابر
عمده الملک نواب محمد اسحاق خان بهادر است حیوانش با معلوم نمایند قبایل کج
الحمد لله الذي جعل النكاح ذريعة للوصال كما قال الله تعالى
فانكحوا ما طاب لكم من النساء مثنى وثلاث ورباع فان خفتم ان
لا تعدوا وفاقا حدة و الصلوة علی رسول محمد و آله اجمعین
بعد حمد و نعت برین وثیقه صحیح شریعه در صحت حال و ثبات عقل و نفاذ جواج اقرار کریم و
اعتراف نمود شرعی مرزا عباس علی و لید میرزا بدایت علی که تزویج بموجب امر حق سبحان
و تکیه بر طبق حدیث نبوی علیه السلام **النکاح من شیعة فمن تزوج عن شئین فلیس منی**
بنابرین نفس نقیسه عمده خانم بنت میرزا مصطفی قلی را بو کالت رسید معصوم علی کبر
و کالتش شایه بدین عافکن بالغین جرین گواهی دادند گواه اول بنویز صدق و صفای آراسته
به طوی نجات احد و گواه دوم بجایه ذریع و تقوی پیراسته مولوی عزیز الله بهر مبلغ
هزار روپیة در نکاح صحیح شرعی خود در آورده و نان و نفقه تسماة مذکوره لا کلام درمن خود
کر فتم چنانچه هر واحد از حاضران مجلس ایجاب و قبول متعاقبین میشنود و بیایم سوار کباب
کامی حاجی شریعاً جائزاً تا اعلی طریق الشهرة و الاعلان لا اعلی سبیل خفیه و الکتمان یعنی نامه ای

پیراسته است
راست بود که علی
در وقت کلام صلوات
بجای آورد و در وقت
سبب الله بنام
سوارزان فاطمه زهرا
سلام نازل و بهر
ایکم بر او سواران
سجده جمعی است
پیراسته است
مگر در اندک
سیک ملاقات چنانکه
در دو حاضری
کج کنی و خوش
شمار از سارنگان
دود و سه
چهار چار بس
داند که در حضور
نیز عاقل و فکیر
ببین کج کنی
بمیزان را و در وقت
کامی از آن بر رسول
او و خدمت و ولاد
ادب و خدمت
از سنت است
ببین که بعد از
کند از سنت
ببین نیست

کردند صحیح واعتراف نمودند شرعی مخیران با سماء و انساب خود و همیون حبیب خان ولد
دائیم خان و سعد الله خان ولد هاشم خان و رحمت الله خان ولد ابداد خان قوم
افغان این حال صحیح اقرار نمودند و بعد از آنکه تصریفات خود را بر این وجه که بقطعه اراضی اقطاع
غیر آباد مشترک ما بمقران برادران یک جدی واقع قصبه کرام که پلازمت گشت غیری بر آن قایم
و متصرفیت مستقیم و محدود است قطعه مذکوره بدین حدود اربعه مشرف آن طبق است بحدود مشترک
محمد و نادر خان بن برادران متصل است بحدود مالاب گرد و بر سنگه راجع است شمالی آن ملحق است بشماره
جنوبی آن لایق است بحدود مالاب و باغ پیرتهی سنگه که زمان بیع شرعی حلالی عن حق الغیر و
ملک الغیر در قبض و تصرف مالکانه خود و همیون و بنو لا ایا مقران قطعه بطوره باجمیع حدود
و حقوق مزبور آن داخلی و خارجی من کل قلیل کثیر و ما یضاه و یسب الیهها خالی است از بیع و
بیع بمقابله بیع یکصد و پیمه سنگه حالی راجع الوقت که نصف آن مبلغ پنجاه روپیه سنگه مذکوره
میشود بدست غلام جیلان و محمد زلفی ساکن قصبه کوریل اگر اه و اجبار طاعون راغب و غیره
بیع نمودیم چنانچه من آن از مشتری مزبور وصول نموده در قبض و تصرف خود آورده ایم
قطعه مذکوره را در قبض و تصرف و ملکیت مشتری مذکور گذاشتیم حال آنکه بیع و حقوق قطعه مذکوره
با مالکون را از مشتری و مشتری مذکور را دعوی من آن از مالکون و این تقابل من
در مجلس واحد منعقد گشت و بمو ابره شایان عدول نوشته و ایم پس نوشتن این قیام
نماذ و وارثان ما را که در باب قطعه مذکوره هیچ حق و ملکی و دعوی و خصوصی و نصیبی اگر
کسی با آنچون دعو نماید طاعت بیع و کاذب نامشروع است بنا بر این اینچنینکه بطریق بیعنامه
شرعی نوشته و ایم که ثانی الحال سند باشد و عند الحاجة بکار آید بیع صحیح شرعی است و این
علی طریق الشهرة و الا اعلان لا علی سبیل الخیة و الکتمان بیعنامه موضوع اقرار کردیم
واعتراف نمودند شرعی مخیران و نسب خود دهند و سنگه و دیتی بنگه زمیندار منوم
داود پور و حالت صحت ذات و اطلاق و احوال قولیه و فعلیه بلا اگر اه و اجبار

در مالک است ما بمقران برادران خود و نادر خان و محمد زلفی ساکن قصبه کوریل اگر اه و اجبار طاعون راغب و غیره

از بیع مذکور بیع صحیح شرعی است و بیعنامه موضوع اقرار کردیم

نام را که در قصبه کوریل

طالعا و راغباً بر این معنی که موضع مکرر به عملی بر گشته سحر کار لکهنو که زر خرید آبا و اجداد من
 سقر است و از عرصه پانصد سال بطناً بعد بطن بران قابض و متصرف بود و در من مقرر
 از ایشان ارث رسید چنانچه الی هذا اليوم که زمان سیح بشرعی است موضع مذکور در
 قبض علم دخل خود بلا شرکت احدی میدارم محدود است موضع مذکور بدین حدود
 اربعه حد شرعی آن متصل آبی که پیر غریب آن ملکی است بناله و جلیل و او دو پور شمالی
 آن ملصق است بموضع رسول پور جنوبی آن ملزق است بحد باغ و تالاب و بنو لاله
 بجمع حقوق و حدود و داخلی و خارجی و مراعات آن من کل قلیل و کثیر و با مضایف و
 بمقابل مبلغ پانصد روپیه که حالی راجع الوقت که النصف منه مبلغ دو صد و پنجاه و پیه
 سکه مذکوره می شود بدست لاله امر او سکه و لاله تیرای برضا و رغبت خود فرو ختم و قلم
 نمودم شبه عا و عرفا خالی از شروط منفسه و عاری از معانی سطله و کما منع جواز
 البیع چنانچه مبلغ ثمن آن تمام و کمال از شتری وصول یافتم دائمی و در منجهت
 دهنه مشتری مذکور نیست و نمانده و بعد وصول از نوعی که من بآن پیش انیم قابض و متصرف
 بران موضع بودم حالاً مشتری موصوف را بر موضع مینفع باغ و تالاب چاه و اشجار و غیره
 واقع موضع مذکور شمره و غیر شمره قابض و متصرف گردانیدم چون عقد بجمع صحیح شرعی در میان
 من و مقبوض مشتری موصوف الصدور واقع شد و تقابض بدین بر سیل مستقیم تمام کمال
 حاصل گردید جدا شد من عاقد بجمع و لزوم آن بابدال و اقوال مشروط حالاً نماند هیچ
 دعوی و ملکی از روی شریع شریف من مقرو و ارثان مرا از ان موضع مبیعه و مشتری
 را دعوی شمن آن از من مقرر اگر کسی بعد ازین و ارثی پیدا شود و مدعی ملکیت
 و شرکت گردد و باطل و نامسموع است و جواب دهنی آن دهنه من بآن است بنابراین
 این چند کلمه بطریق بیغنا شریعی و رسید به غنای مذکور طالعا و راغباً بهر دستحا اکابر عالم
 نوشته دادم که دست آورید و بکمال کرده و سزاوارست که ناممه اقرار کرد و اعتراف صحیح

این سند در روز شنبه بیستم ماه ذی القعدة سنه ۱۲۸۵ قمری در شهر تهران

سید خانی از اهل کهنه سیلستان جان بر سرش را

شرعی نمود فیض الله و لذت الله بن فقیه الله ساکن احمد نگر در حال صحت نفس و ثبات عقل و
 نفوذ و جوارح و اجتماع حواس خمسہ بن جبرکہ عمادہ مکینہ ل جوئی کلی خوشی مشتمل بود و الا ان سائر
 کمیل پیش برود و الا ان و در برود و الا ان هر دو طرف حجره مع راوی بالای بام و دیو
 و بیت الخلاء و با و چرخانه و غیره مکانات مسقف بچوب ساکو و شیشم که احداث کرده من مقرر است
 بلا مشارکت و بیست احدی در قبضه مالکانه خود میدارم و محمد دست بدین حد و اربعه شش طحی است بدو
 جوئی محمد سعید خان افغان و طرف است بکوچ و غیره نافه و درخت خیش شتالی متصل است بکوئی محمد
 و الکیه ابی المیزاب جنوبی ملحق است بطویل و کا و خانه قدیم خیر آباد جوئی محمد و موهوبه مذکور
 حقوق داخلی و خارجی از قبیل و کثیر و مایضات و نسیب الیه با همی غلام قادر و لشیر محمد علی بن
 شیخ نور الله ساکن قصبه مذکور سبه و تملیک کرده و اوم سبه صحیح شریعه جائزه نافه علی طریق الشریعه
 و الاعلان الاعلی سبیل اختیار و التمان جوئی موهوبه مذکور خالی از شر و مفید و عاری است
 بسطیله با قباض شیخ موصوف الصدق کذا شتم و او در قبضه مالکانه خود در آورده قبضه صحیح شریعت
 پس نام مرا و من یقوم مقامی را بر جوئی موهوبه مذکور محمد و یحیی حق و نصیبی ملکی و خصوصی و
 دعوی لهذا این وثیقہ صحیح نوشته و اوم بمو ابرو ساسی شهر و اکابر جواریا که بعد من کسی شتم
 موصوف و دعوی نکنند و حق و ملکی ثابت نماید و این سبه نامه سند کامل است و نیز مکمل نزد شایر
 باشد و بعد وفات مشا الیه فرزندان ش بحجت و برهان قاطع که همین قبایله باشند بدو و خود
 و قبض و تصرف مالکانه خود داشته باشند پس نامه اقرار که دند و اعتراف صحیح شریعی نمودند
 سید سرفراز علی امتیاز علی ولدان سید قائم علی فی حال نصیحت اقرار شایسته عا و عا و بلا اکراد
 ابجا برین صورت که موازی یک قطعه باغ یکصد و بیست و پنج راسه و غیره واقع زمین موضع سراسر
 میر که زر خرید و الدیر کو ارموم با مقرران است و بعد وفات پدر عا و قد ر بلا ساهمت احدی ارث با
 متفرقین سیده و زینب و لا قطع باغ مذکور و ذه خالی عن حق الیه با حالت تحریر قبایله شرعی مالکانه
 قاضی محمد سیدم در حال صحت نفس و ثبات عقل و نفوذ و جوارح قولیه فعلیه با جمیع خدود و

و جانشین آن در دوازده و دوازده است و انکس که قائم باشد بمقام ۱۱ است در حالیکه جوئی است اقرار آن بر دوازده و دوازده ۱۱

و حقوق و مرافق آن داخلی و خارجی قلیل و کثیر و ما یضاف و نمیشد ایها خالیا غماح بواجب
 الشریع بمقتضا بل مبلغ یکصد روپیه سکه خالی رائج الوقت که نصفی آن مبلغ پنجاه روپیه سکه مذکور
 میشود بدست شیخ ضیاء المذلل شیخ حفیظ الدین دشتیم و کردیم خالی از شرط و مفسده و عکار از
 معافی مبطله و این تقاضی بدین سبیل تمام و کمال و مجلس احدی عقد کشت چنانچه در کلام
 شیخ موصوف ما مرتبان وصول نموده در تحت تصرف خود آوردیم اقرار آنکه هرگاه مبلغ مذکور بر
 فیک برین کرده گیریم همان دوام که فیک برین تمامیم منافع آن باغ منبوه مثل اثمار و سیمه سختی که از
 وجهها گنبد بر آید و غیره چنانچه ضا و غنیمت اجازت دادیم که ایشان بتصرف خود بی تکلف در آرند
 حلال است بر ما صحیحاً شرعاً جائزاً نافذاً علی طریق الشهرة و الاعلان لا علی سبیل الخفیة و الکتمان
صورت حال موجب تحریر و تقریر این سواد و مقال آنکه بنده درگاه اضعف العباد و حقیر
 الافراد قادر علی و لدید صابر علی موازی یک قطعه اراضی و قلع کو که کنج چار صد و دگر نذر عهده الهی
 از شیخ لطف الله در وقت نواب آصف الدوله شسته هجری عوض مبلغ یکصد روپیه سکه خرید کرده
 و قبایع شمرعی نویسانیده گرفته بموایه اکابر شرع و توره چنانچه از ان زمان تا حال بران قاض
 و متصرف هستیم و در خطر بران صرف نموده چند خانهای رعیت آباد نمودم و دینو لاشخصی از نشانی
 بلده که بنود عوی کرده که قدرتی زمین ملوک مقبوضه زمین مسیحه شامخلوط شده علیحد کرده
 و بنده چندی مناقشه و مجادله فیما بین ما و آخر الامر برین قرار یافت که زمین مسیحه پیچوده موافق
 کاغذ بکیر و روزی چند اشخاص فی اعتبار جمع شدند عاقبت الامر اراضی پیچوده حساب نمود
 بر طبق مسیغه امیر شیخ نور الدین که دعوی باطل بی اسناد کرده بود کاذب و دعوی شد بنابر
 آن انجید کلمه بطریق صورت حال نوشته شد بر که از حاضران و ناظران بر میخیزد
 اطلاع و اکامی باشد بمقتضای آیه کریمه **وَلَا تَكُونُوا الشَّاهِدَةَ وَمَنْ**
أَتَاكُمْ فَأِنَّهُ **إِنْ شَرَّ فَلَكُمْ** بر این محضر نامه گواهی و مهر و دستخط کرده و بدست آمدند
 ناچور و عند الناس شکور کرد

سید ضیاء المذلل دشتیم و کردیم خالی از شرط و مفسده و عکار از معافی مبطله و این تقاضی بدین سبیل تمام و کمال و مجلس احدی عقد کشت چنانچه در کلام شیخ موصوف ما مرتبان وصول نموده در تحت تصرف خود آوردیم اقرار آنکه هرگاه مبلغ مذکور بر فیک برین کرده گیریم همان دوام که فیک برین تمامیم منافع آن باغ منبوه مثل اثمار و سیمه سختی که از وجهها گنبد بر آید و غیره چنانچه ضا و غنیمت اجازت دادیم که ایشان بتصرف خود بی تکلف در آرند حلال است بر ما صحیحاً شرعاً جائزاً نافذاً علی طریق الشهرة و الاعلان لا علی سبیل الخفیة و الکتمان

الحمد لله والمنته كنهه وسنور الانشا كنهه شهابا شاد فائق شده تاليف مولوی محمد فائق مرحوم

در ماه ربيع الآخر سنة ۱۲۶۶ هجری و مطبع

مصطفیٰ فی واقع شهر کابنه پور محلہ

پنکا پور محمد مصطفیٰ خان خلف

حاجی محمد روشن خان

مرحوم صانہ اللہ

عزیز الشہر والی الدہ

طبع سنہ ۱۲۶۶

CALL No. { ف ۱۱ } ACC. NO. ۱۳۴۲۶
 AUTHOR فائق
 TITLE دستور الانشا معروف به انشا فائق

Acc. No. ۱۳۴۲۶
 Class No. ف ۱۱ Book No. ۱۱
 Author فائق
 Title دستور الانشا معروف به انشا فائق

TIME

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issue Date

MAULANA AZAD LIBRARY

ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-books and **10 Paise** per volume per day for general books kept over - due.

